

Čís. 13985.

Došel-li návrh na povolení exekuce vnucenou dražbou a vnucenou správou nemovitosti na základě § 1 čís. 19 ex. ř. povolujícího a zároveň knihovního soudu již před vyhlášením konkursu na jmění povinného, nezáleží na tom, že v návrhu není tvrzeno, že jsou splněny předpoklady pro vedení exekuce za konkursu, jak jest toho třeba vzhledem k čl. III. čís. 3 uvoz. zák. ke konk. řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n., podle § 173 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. a §§ 265 a 266 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Stačí, že vymáhající věřitel má exekuční titul podle § 1 čís. 19 ex. ř. v doslovu čl. IV odst. (1) zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1934, R I 1446/34.)

Návrh okresní nemocenské pojišťovny na povolení exekuce vnucenou dražbou a vnucenou správou nemovitostí došel povolujícího a zároveň knihovního soudu dne 19. dubna 1934. Soud prvního stolice usnesením ze dne 13. června 1934 exekuční návrh zamítl, ježto na jmění dlužníka byl dne 20. dubna 1934 vyhlášen konkurs. Rekursní soud exekuci povolil. Důvody: Podle čl. III čís. 3 uvozovacího zákona ke konk. ř. ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. zůstávají předpisy o exekuci k vydobytí pojišťovacích příspěvků v oboru sociálního pojištění za konkursu na věcech, ke kterým za tyto pohledávky přísluší přednostní právo, nedotčenými. Přednostní právo příspěvků k nemocenskému, invalidnímu a starobnímu pojištění, o které se podle exekučního titulu jedná, jest posouditi podle obdoby § 265 zák. čís. 76/1927. V souzeném případě vyplývá z exekučního titulu, že jde o příspěvky za dobu od srpna až do prosince 1933 s příslušnými úroky a nejsou tudíž tyto příspěvky v době uvalení konkursu staršími dvou let. Požívají proto na nemovitostech, které převážně slouží k provozu výdělečné činnosti, zákonného zástavního práva. Toto právo není soudcovským zástavním právem a není ustanovení § 11 konk. ř. realizací zákonného zástavního práva na překážku.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Návrh na povolení exekuce vnucenou dražbou a vnucenou správou nemovitostí došel povolujícího a zároveň knihovního soudu 19. dubna 1934, konkurs na jmění povinné strany byl vyhlášen 20. dubna 1934. Poznámkou o vnucené dražbě a vnucené správě nenabývá sice vymáhající věřitelka zástavního práva, nýbrž jen práva na uspokojení vykonatelné pohledávky z výtěžku dražebního řízení před všemi osobami, které teprve později nabudou knihovních práv na nemovitosti nebo vymohou si dražbu této nemovitosti (§ 135 první věta ex. ř.) a při vnucené správě práva na uspokojení pohledávky z užitků a důchodů dlužníko-

vých nemovitostí (§ 97 první odstavec ex. ř.). Pro přednost práva k uspokojení z výtěžku vnučené dražby jest podle § 135 druhá věta ex. ř. rozhodná doba, kdy byl podán návrh na dražbu (§ 29 knih. zák.) u povolujícího a zároveň knihovního soudu, což platí podle § 104 ex. ř. obdobně i pro přednost práva na uspokojení vymáhajícího věřitele z výtěžku vnučené správy. Nabyta tedy v souzeném případě vymáhající věřitelka uspokojovacích práv dne 19. dubna 1934, tedy před vyhlášením konkursu a nepotřebovala v návrhu tvrditi (§ 54 čís. 3 ex. ř.), že jsou splněny předpoklady pro vedení exekuce za konkursu, jak jest toho třeba vzhledem k čl. III čís. 3 uvoz. zákona ke konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n., podle § 173 čís. 221/24 sb. z. a n. a §§ 265 a 266 zák. čís. 76/27 sb. z. a n., ano stačilo k povolení žádané exekuce, že měla exekuční titul podle § 1 čís. 19 ex. ř. v doslovu čl. IV první odstavec zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. (§ 175 zákona čís. 221/24 sb. z. a n.), jehož vykonatelnost není brána v odpor. Nevztahuje se proto § 11 konk. ř. vůbec na souzený případ, nýbrž jest jej posuzovati podle § 13 konk. ř., jenž však v odst. (4) praví, že ustanovení odst. (1)—(3) neplatí o právech na oddělené uspokojení nabytých (v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu) pro veřejné dávky a pro pojistné v oboru sociálního pojištění. Nevyžaduje toto ustanovení průkaz o přednosti takových pohledávek a není proto překážky, by exekuce nebyla povolena.

Čís. 13986.

Exekuci k vydobytí měsíčního důchodu, příslušejícího núznému vymáhajícímu věřiteli až do pominutí jeho neschopnosti k práci, nelze odložit ani proti uložení jistoty podle § 44 druhý odstavec ex. ř. k žalobě povinného podle § 35 ex. ř., v níž tvrzeno, že neschopnost vymáhajícího věřitele k práci již pominula, není-li dosud jisto, že vymáhající věřitel jest způsobilý k výdělku.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1934, R I 1464/34.)

Marii H-ové byl proti Marii S-ové pravoplatně přisouzen nárok na placení měsíčního důchodu 560 Kč, ježto pozbyla výdělečné způsobilosti automobilovým úrazem, za nějž zodpovídala Marie S-ová. V žalobě, již se domáhala zastavení exekuce, tvrdila Marie S-ová, že Marie H-ová nabyta již výdělečné způsobilosti, ježto následky jejího automobilového úrazu byly již zhojeny. Zároveň s touto žalobou navrhla Marie S-ová též, by byl povolen odklad exekuce. Soud první stolice tomuto návrhu vyhověl, rekursní soud ho zamítl. Důvody: Exekuční soud může odložit exekuci, byla-li podána některá ze žalob §§ 35 až 37 ex. ř. (§ 42 čís. 5 ex. ř.). Odklad exekuce nemá býti povolen, může-li býti exekuce dále vedena, aniž by s tím pro toho, kdo žádá za odklad, bylo spojeno nebezpečí majetkové újmy nenahraditelné nebo těžce napravitelné. Skutkové okolnosti uváděné dlužnicí k odůvodnění nároku na zrušení exekuce jsou sporné a nemohou býti rozhodnuty